

گفتگو با کودک روشندل حافظ قرآن:

آرزو دارم داستان‌هایم را به خط بریل چاپ کنم

خداوند به هر انسانی نعمت‌هایی منحصر به فرد هدیه کرده است و همه‌ی باید شکرگزار نعمت‌های الهی باشیم. البته این امکان هم وجود دارد که در برابر نعمات ارزشمندی مانند هوش و حافظه‌ی قوی، نعمتی مانند بینایی یا شنوایی را نداشته باشیم یا آن را به هر دلیلی از دست بدهیم اما این موضوع نباید باعث شود از پیشرفت و زندگی با کیفیت عقب بمانیم، مانند فاطمه پورملاکه که دانش آموز روشندل پایه‌ی ششم دبستان زنده یاد عمرانی است. او از چهار سالگی حفظ آیات قرآن را با سوره‌های کوچک جزء ۳۰ از طریق گوش دادن آغاز کرده و تاکنون توانسته است ۱۱ جزء قرآن کریم را حفظ و بارها به مقام برتر کشور در این رشته دست پیدا کند. گفت‌وگوی ما با فاطمه را بخوانید.

از کودکی همراه با آیه‌های نور

خاطر من هست وقتی دو یا سه ساله بودم صدای قرآن خواندن پدرم را می‌شنیدم، خودم را می‌رساندم به بابا و جلو او می‌ایستادم. پدرم از من می‌خواست قرآن را برایش ورق بزنم که برایم خیلی لذت بخش بود. از همان کودکی دوست داشتم معنی آیات قرآن را بفهمم. از چهار سال پیش در مؤسسه‌ی جامعه‌ی القرآن و اکنون در مؤسسه بضعه‌ی المصطفی در کلاس‌های حفظ شرکت می‌کنم.

پس از روان‌خوانی صفحه، برای مادرم صفحه را می‌خوانم تا اگر اشتباه دارم تصحیح شود و سپس آیه‌ها را با سه یا چهار مرتبه تکرار، حفظ می‌کنم و در هفته سه صفحه را حفظ می‌کنم.

